

בכל העולם מתקשים הספורטאים לברוח מעניינים פוליטיים החודרים לספורט. בייחוד קשה הדבר בישראל.

בטורניר היאבקות הבין-לאומי שנערך השבוע בכפר-המכביה, התערבו כל הרג-שוח, הנאצים והעניינים הפוליטיים הר אופייניים לישראל גם בתחומים אחרים. עיתונאי-הספורט באו לסקר את האירוע לא משום שהם ציפו שיהיו בו הישגים מרשימים, אלא לכבד את טקס-הזיכרון ל-11 הספורטאים, שרובם נהרגו מכדורי-בטקס. שקדם להתמודדות בהיאבקות ב-סיגנון יווג'ירומי, ובסיגנון סאמבו. הושג מע ההימנון הלאומי ואחרי דיבריה-הספורטאים שנרצחו. אחרי כל נאום, תיר גם שימשון בוכר את דיבריהם לגרמניה. היתה לכך הצדקה, כי בין הספורטאים שהגיעו לתחרות בישראל היו גם מתאבדים קים מגרמניה. שימשון בוכר, יליד גרמניה, הסביר מאוחר יותר שהוא נהוג תמיד, בכל מיפגש עם אזרחים גרמנים, לדבר אליהם בשפתם. כשהם מתפללים איך ישראלי מדבר גרמנית רהוטה הוא נהוג לענות להם: „אם הורי לא היו נמלטים מגרמניה הנאצית כשהייתי תינוק, אז לא הייתי יכול לשוחח איתכם עכשיו.“

באו גם המתאבדים מאוסטרית ומהולנד. לא באו המתאבדים מספרד, שהוזמנו ל-אירוע. הם לא נענו להזמנת איגוד-הספורט. במחאה על חוק סיפוח הגולן, ישראל היא, אמנם, ארץ קולטת הגירה, ונהוג לפגוש בה דוברי שפות שונות. אך בנבחרת המתאבדים הישראלית שלטה

כדורגלן מאראדונה מי התקורן?

בכל מישחק-כדורגל, מדי שבת, על מיג-רש כדורגל ישראל, זוכה חלון כלשהו שהבקיע שער לכינוי מאראדונה. אוהדים שהצליחו לפרוץ אל המגרש נושאים אותו על כפיים. אחרים נוהגים לבטא את סערת-העצבים בקריאות הערצה המזיעות לעבר החלון המבקיע. הקריאה היא תמיד — מאראדונה! מאראדונה! כך הם מרגישים, שכל כישוריו של ה-כדורגלן הארגנטיני המוכשר מועברים אל החלון הישראלי, וקבוצתו הישראלית, על כרה-הראש הישראלי, הופכת חלום נערץ שהתגשם.

במושגים מסחריים אוהדים אלה הם נכס עבור האגודות, כי הם וחבריהם ישלמו ממיטב כספם עבור כרטיסים למישחק, כדי לחזות שוב בחלום מאראדונה שלהם. דיגו מאראדונה המקורי הוא משהו אחר. גאואול... גאואול... גאואול... מא.רא. דה.גה! צועק באקסטזה קריין הטלוויזיה בארגנטינה, כשהוא מסקר מישחק-כדורגל שבו משתתף אליל הכדורגל, בשום בית בארגנטינה לא חסר, ביום השידור, להם. 15 אלף הנעדרים כאילו לא היו. אף-אחד לא חושב בארגנטינה על השואה הכלכלית. ל-28 מיליון התושבים בארגנטינה יש רק דבר אחד — השער של מאראדונה. הכוכב, המשיח, סמל אלוהי; שהבקיע עוד שער.

לאגודה שלו עולה הגול באותה השנייה עוד 500 דולר. זהו הסכום שמקבל הכדור-רגלן מאראדונה לכל שער. מיהו האיש? קשה להיות מפורסם בגיל 21. מי שמכונה בארגנטינה — הנחל, דיגו מאראדונה, הכדורגלן הטוב ביותר בעולם, יוצר לעצמו ולארגנטינה כולה בעיות חמורות. הוא הספורטאי המקבל את השכר הגבוה ביותר בתבל.

מתאבדים גלאסר (למעלה) ודולמן פסיכיאטר מול אלי

שפה אחת בלבד — רוסית. מהגרים מ-רוסיה ומגרוזיה, שהיא מולדת ספורט-היאבקות, מהווים את רוב הנבחרת. ז'ק ארביד, אלוף ישראל בהיאבקות ב-מישקל כבד, ערבי תושב רמלה, התהלך באולם והצליח לשוחח רק עם מאמנו. בנבחרת הוא מרגיש כנטע זר, כי טרם למד רוסית.

באיתור, אך בסערה הגיע הארגנטיני האדמוני, ד"ר חורחה גלאסר, פסיכיאטר במיקצועו, אלוף ישראל בג'ודו במישקל של עד 92 קילוגרם. הוא הביט לכל עבר

דיגו מאראדונה - 1982

בשנה שעברה חתמה קבוצת הכדורגל בוקה גוניורס מבואנוס-אירס חוזה לרכי-שתה. היא התחייבה לשלם תמורתו 11 מיליון דולר. באותה העונה, בקבוצה ה-חדשה, השחקן שתואר כ"פנומנו" — נס — עזר לקבוצתו החדשה לזכות בגביע בליגה בארצו.

שכרו החודשי הוא 70 אלף דולר, אך יחד עם הבונוסים שהוא מקבל עבור ש-רים, מישחקי-חוק ואימונים, הוא מקבל מדי חודש צ'ק של כ-100 אלף דולר. נשיא-ארגנטינה-לשעבר, גנרל רוברטו ויולה, הזמין אותו לארוחת-צהריים ב-ארמונו.

העיתונאים בארגנטינה גילו שמאראדונה הצעיר רכש השנה שלוש מכונות מפר-ארות, שתי מכונות מדגם מרצדס בנן ומכונת בית-וו. כולן ניקנו בשנה אחת. העיתונאים גם מספרים שהוא מחפש יאכ-טה.

הוא גר בוויולה מפוארת. לפני שנתיים בלבד לא היה לו ולהוריו מקום מגורים מכובד. קבוצתו לשעבר, ארגנטינה גוניורס, היא שגילתה וטיפחה אותו, אך כשוכבו דרך והוא היה טוב מדי עבורה ותיאבנו לכסף גדל, היא נאלצה לחתום על חוזה-מכירה לקבוצת בוקה.

הקבוצה הנוכחית שבה הוא משחק נכנסה מייד לאחר רכישתו למשבר כלכלי קשה, שכמוהו לא ידעה עדיין בעבר. קבוצת בוקה התחייבה, עם העברתו, לשלם לו 600 אלף דולר, אך היא לא הצליחה לשלם לו את הכסף במועד, ביגלל האינפלציה הגבוהה שפקדה את ארגנטינה (בינואר '81 היה שוה דולר אחד 2000 פוסט, ובסוף אותה השנה הוא שווה 11.000 פוסט — פי חמשה וחצי).

קבוצת בוקה גוניורס — אלופת-ארגנטינה, ואלופת-העולם לקבוצות אלופות, עמדה לפני פשיטת-רגל. נתחתו הליכים מישפטיים בין הקבוצה שמכרה אותו, לוו שקנתה אותו, ועד היום לא יודעים איך הם יסתיימו.

אך עיניו של דיגו מאראדונה מביטות הרחק הרחק — לספרד. הוא מעוניין לשחק בקבוצת הצמרת של

נותר לו די כסף כדי שיוכל להרשות לעצמו חמש שעות אימון מדי יום, בוויולה בעלת השלוש קומות, הנקיה והמלאה ב-גביעים, הגורמת למבקרים בה לחוש כאילו הם מתארחים במוסיאון. הוויולה נמצאת ב-סמוך למועדון היאבקות — כן, ברחוב ה-חלונות באמסטרדאם — ורק בסופי השבוע הוא נוסע אל מישפתו, הגרה מחוץ לעיר, מהכנסותיו ברחוב-החלונות הוא גם תורם — ניחשתם נכון — לטיפוח הספורט הר-חביב עליו, גם בישראל.

עוד ישראלי שבלט על המזרון — איש כרם-התימנים אהרון שרעבי, ששימש ב-תחרות כשופט. הוא סיפר שהיה בין אלה שהקימו קבוצת המתאבדים הראשונה ב-מכבי תל-אביב בימים שבהם הישראלים לא הכירו עדיין ספורט זה. היום הוא מאמן בהפועל תל-אביב.

כדורסל

להכנות ממכבי

רק לדבר אחד מחכים הכדורסלנים הי-מיואשים של הפועל תל-אביב — למישחקי הפלייאוף.

הם הפסידו כבר בחמישה מישחקים ב-ליגה, אך זה עדיין מותר אותם בין שש הקבוצות שיתמודדו ביניהן במרס, בתום הליגה, במישחקי הפלייאוף. שם, כך מק-וויס העסקים מבית-ברנר, תוכל הפועל תל-אביב להכניע, סוף-סוף, את האלופה הישראלית, שהיא גם אלופת אירופה — מכבי תל-אביב. כך, לפחות, טוענים ב-מכבי.

איך?

בפלייאוף, במתכונת הישראלית שלו, ישחקו שש קבוצות, בשני סיבובי מישח-קים. בסיבוב הראשון יתחלקו הקבוצות לשלושה בתים: בכל בית שתי קבוצות, שיתמודדו ביניהן בשלושה מישחקים. שתי הקבוצות המנצחות בסיבוב הראשון יתמודדו ביניהן בשיטת הליגה: כל קבוצה תיפגש עם שתי האחרות, לשני מישחקים — אחד בבית ואחד בחוץ.

שלוש הקבוצות שעלו לשחק בסיבוב השני יהיו, מן הסתם, שלוש המובילות בטבלת הליגה — מכבי תל-אביב, הפועל תל-אביב והפועל רמת-גן. הרכב זה מאפ-שר, אולי, לקבוצות הפועל לרקום ביניהן קנוניה, שבה יכנעו, למשל, הרמת-גנים לחבריהם התל-אביביים. כך ישארו להת-מודד ביניהן רק שתי התל-אביביות, והנצי-חון יוכרע על-פי יחסי-הסלים.

„הם רוצים להיבנות עם ההכנסות מ-מכבי תל-אביב, ומצד שני להרוס אותה,“ אומר בחימה אמנון אבידן, המנהל המקי צועי של קבוצת הכדורסל מכבי תל-אביב. לדבריו, כל השיטה היא תולדה של הרגיל-מוחות, שבו חשבו איך להקשות על מכבי תל-אביב.